

5 תעלומות האמיתיות

אנגליה ואמר כי שמו הוא אלברט. הוא לא זכר מאומה מאנגליה. מיד שיגרו המיסיונרים הודעה בנידון לנציגותם בלונדון.

חקירות נוספות העלו כי אמנם נעלמו נערים אחדים בווימבלדון בתקופת 1910. אך איש לא יכול היה לזהות את הנער מנפאל, למרות מאמצי המשטרה שנמשכו שלוש שנים. נראה, איפוא, שהינו חי עדיין בהודו כגבר בשנות העמידה.

כיצד יכול היה ליד הודי לחטוף ילד ברחוב אנגלי, ולאחר מכן לבלות בחברתו על סיפון אניה שהסלינה להודו במשך כמה שבועות מבלי לעורר תשומת לב כלשהיא? מדוע נעלם „מסטר ניכר“ של ילדים באותה שנה מאותו איזור באנגליה? מה אירע לזכרונם של הנערים הללו שלא העלו כל פרטים מתקופת ילדותם באנגליה?

א, שמה שיקר הכהן הגוסס? ואם כן הדבר, מדוע קרא אליו את המיסיונרים?

השוד בצהרי היום

אין, אולי, סרט מתח שיוכל להידמות לשוד הבנק בבלקפול, אנגליה, ב־7 באוגוסט 1936. בנק מידלנד עמד לסיים את שירותיו היום, כשהופיע נציג חברת החשמל ליות וכידו תיק עור כבד שהכיל 800 לירות שטרלינג. כ־25 לקוחות ראוהו כשהוא מרים את התיק לדלפק שליד כספת הבנק. פקיד הבנק נראה היה כמשגיח על פעולה זו שעה שהשוער פתח את הדלת הקדמית כדי לאפשר לנציג להביא שק כסף גוסס.

משחזר השומר נוכח כי התיק הראשון נעלם מהדלפק. פקיד הבנק לא יכול להסביר פשר הדבר. הרף עיניו לפני כן היה התיק שם ואילו לפתע נעלם.

איש לא יוכל לעזוב את המקום עד שמצא „התיק“, אמר הפקיד. „זה מוכרח להימצא כאן משום שכל הדלתות נעולות.“ כל פינה בבנק נבדקה בקפדנות. התיק היה גדול וכבד לסטול. למרות כל אלה, יוצא התיק משערי הבנק, משום שמאוחר יותר מצאה אותו המשטרה מוטל ברחוב צדדי ב־קרבת מקום. מנעול התיק לא ניתן לפתיחה עד אשר הגיע עובד חברת החשמל למקום והמפתח בידו. כל מה שנמצא בנימים היה מעות קטנות. השטרות נלקחו.

כיצד נעלם התיק מהאשנב? כיצד עבר על פני השוער? כיצד ומדוע נלקח הכסף מתוך התיק מבלי לשבור את המנעול? זוהי חולייה נוספת בשרשרת המסתורין של תקופתנו.

הטייסים המכושפים

אולם, המרתקת מכל, לדעתי, היא התעלומה שאני מכנה אותה בשם „ה־מקרה של הטייסים המכושפים“. ב־24 ביולי, 1924, נגו שני טייסים בריטיים מעל המדבר העיראקי, שבטריטוריה העיראקית, בטיסת־סקר שיגרתית. מסיבה בלתי ידועה נחתו השניים בלב המדבר.

החקירות שנערכו לאחר־מכן, העלו כי לא היתה כל סיבה ממשית לקלקול באווירונים. לא נראו עליהם כל סימני התקפה. מיכל־הדלק היו מלאים כדי מציאתם.

אולם מה אירע לשני הטייסים? עקבותיהם הוליכו צעד בצעד 40 מטר. ואז, פתע פתאום, פסקו העקבות. לא נמצאו כל סימנים אחרים בשטח ולא נראו אותות היאבקות.

המתפשטים סרקו את המדבר ברדיוס של 160 קילומטר מהמקום. אך שום עקבות אחרות לא נמצאו. הוצעו פרסים גדולים ומשמרת רות השבטים סרקו בכל הכפרים ונאות־המדבר.

עד היום אין לזכא הבריטי כל ידיעה מדוע נחתו הטייסים וצבא ארצו לא ידע מה מכן. מאז חיו הערבים עם הבריטים שנים רבות בידידות אולם, עד כה לא נודע שמץ דבר אודות שני הטייסים.

אלפרד היצ'קוק, המומחה מספר 1 של הוליווד למיסתורין, יצר עשרות סרטי־מתח. ובכל זאת, טוען הוא, ישנם סיפורים אמיתיים, הלקוחים מן החיים עצמם, שהביאו אותו במכוונה. סרט, מסביר הוא, חייב להיות בעל עלילה מתקבלת על הדעת. ואילו התעלומות האמיתיות שעליהן הוא מספר ברשימה זאת, עולות בהרבה על כל מה שיכול הרמיון האנושי בכלל להמציא.

אאת

אלפרד היצ'קוק

מסתורי או מעברים פתוחים, דרכם יכול היה הרוצח להיעלם.

הרוצח חייב היה להימצא עדיין בתוך ה־חדר מפני שהכוויות על אמת ידו של פינג הוכיחו שהיריות באו מטוחח קצר מאד. ייתכן והרוצח ירה דרך הצוהר. אולי ב־היותו נגס וגמיש מאד, יכול היה אף לחדור דרכו פנימה. אך, מדוע היה עליו לצאת ב־אותה דרך, הכרוכה בקשיים רבים, במקום לפתוח בפשטות את הדלת או את החלון? אם אינכם מאמינים כי אמנם קרה הדבר, קראו את הניו־יורק טיימס מה־10 וה־11 במרס, 1929.

החוטף ההודי

תעלומת החוטף ההודי נראית לי כמיסתורין מסוג אחר. בשנת 1917 קיב לו כמה מיסיונרים בריטיים בנפאל, הודו, הודעה שכהן־דת מקומי גוסס ורוצה למסור להם דבר־מה. הם מיהרו למסתו ומצאוהו כשהוא מוטל על ערש דווי ונער לבן כבן 14 ניצב לידו.

הכהן התוודה שהוא חטף את הנער ברחוב בווימבלדון בשנת 1910. במלים אלה הוציא את נשמתו. הנער ידע אך מלים ספורות ב־

אמו של גנדי ציפתה לקריאה טל־פונית מבנה, לא הובהלה, איפוא, כש־צלצל הטלפון בשעה 03.00 לפנות־בוקר, באותו ליל ינואר של שנת 1934. בסאן־פראנציסקו, מעבר מזה ישל היבשת, היתה אז שעת־חצות.

היא קפצה ממיטתה ומיהרה אל השפך־פרת, הרימה אותה, והופתעה לשמע קולו של אדם זר. „הנער הוא כאן, ולמען השם, סלחי לו ותני לו הודמנות נוספת“, אמר הזר. „כל מה שאמרתי עליו במכתבי הוא נכון, הוא נער כהלכה.“

בבוקר המחרת, העבירה מרת גנדי למש־טרה את פרטי המקרה הנוספים: שאלתי לשמו של המדבר. הוא ענה ב־צחוק מבעית. אמרתי לו שבדואי טעה במס־פר וכי לא קבלתי כל מכתב. שאלתי לאיזה מספר התכוון והוא נקב במספר שלנ. שא־ני מופיע בספר הטלפונים.

נשמעו קולות אחרים. נראה היה כאילו באו מתוך אולם. הם היו מהוהדים ומעור־בכים.

ואז דימיתי כי שמעתי את קולו של ארני, כאילו נשמע מצד אחר של החדר. לא יכולתי להבין מה אמר.

„או“, אמרתי, „תנו לי לדבר עם בני.“ נשמע צחוק רב וקולו של הזר אמר: „בנך הוא בבית־חולים בסאן־פראנציסקו. הוא במצב גרוע, אבל אין דבר, הוא עתה בדרכו הביתה.“

„אני חסר אוניס“, נשמע קול אחר. „כאן אני מוטל בין כרים וכסחות. איני יכול לזוז.“ נשמעה עוד אנחה, אחריה צעקה, הקול נאלם וקולות אחרים עלו בשופורת. ואז נדם הכל. חייגתי את מספר המרכזייה ומפיה נודע לי שהשיחה באה מסאן־פראנציסקו. בעלי התקשר מיד עם המשטרה.

איש לא יאמין, למחרת בבוקר נמצאה גופתו של ארני במרפץ סאן־פראנציסקו. הוא טבע יומיים לפני כן. קבע חוקר מקרי־המות. למרות מסקנת החוקר, עמדה גברת גנדי על דעתה כי שמעה את קולו של בנה בטלפון. המאורע עורר סנסציה.

ארני היה בנו בן ה־20 של צייר פרסומת. הוא עלה כמלצר על אונייה בניו־יורק ל־סיבוב עולמי. כשעלתה האניה בסאן־פראנציסקו קו על מבדוק יבש, מיהר לחוץ מבלי ליטול את בגדיו ואת ניירותיו מתאו, ולא שב עוד. אותו יום שלח מכתב מלבב אל הוריו מבלי שיהיה בו כל רמז על התפטרותו. ואז נעלם מהאופק. לאחר ששה ימים, נמ שתה גופתו מהמרפץ.

חקירות המשטרה לא העלו דבר. לא נתגלו כל הסברים לעובדת בריחתו מהאניה. היכן וכיצד בילה את הימים הספורים שלפני מותו. הקריאה הטלפונית נשארה בגדר תעלומה.

לדעתי, מקרהו של ארני גנדי הוא אחד מחמש תעלומות־החיים הסתומות והמגרות ביותר בהודו. אילו הפכתי זאת לסרט, איש לא היה מאמין לי.

הרצח בחדר הנעוץ

איזידור פינג היה בעל מכבסה ברובע המזרחי של ניו־יורק. בערב ה־9 במארס, 1929, עסק בגיהוץ בגדים. בשל חשש קבוע מגניבות היו חלונות חדר־המכבסה סגורים ונעולים. הדלת היחידה היתה נעולה.

אשה שנמצאה בחוץ שמעה שאגות וקו־לות היאבקות העולים מהמכבסה. היא הו־עיקה משטרה. איש הניידת מיהר למקום, אך לא יכול היה להיכנס. הוא החזיר ילד קטן דרך הצוהר שמעל לדלת, והילד פתח את הדלת מבפנים. פינג היה מוטל מת על הרצפה.

השורר לא נתן לאיש להיכנס עד לבוא הבלשים. הם מצאו כמה פצעי כדור בחזהו של הכובס ואחד באמתו השמאלית. הוא מת כמעט באופן מידי. הכסף נמצא במקומו בקופה הרושמת. הבלשים בלשו בחדר עקב בצד אגודל. הם לא מצאו כל נשק וכל מחבוא

קולנוע

סרטים

הזוג המושלם

ג'רביס פנדלטון (פרד אסטייר) הוא מיל־יוגר היכול להרשות לעצמו, פרט לארמון מפואר בניו־יורק, חווילות קיץ וחורף במקו־מות מרוגע, גם יתומה בת חסות (לולי קארון) שמצא במוסד צרפתי, ושעליה היא שופע מכול של מתנות וכסף, אף מאפשר לה ל־מודים בקולג' של עשירים. כל זאת מבלי שתדע את זהותו.

ז'ולי היתומה מכנה את אפוסטרופסה **אבא ארך הרגליים**. מתאהבת בו מיד לאחר שהוא מתגלה לה בזהותו האמיתית, כלומר כג'רביס פנדלטון ולא כאפוסטרופסה.

תפאורה של טעם. עלילה עתיקת־יומין זו, המוגשת זו הפעם השלישית על הבר, משמשת עלילה לריקודים נאיב, על פני תפאורה של טעם רב, המנצלת את מלוא רוחבו של המסך הסינמסקופי. פרד אסטייר חוזר אל הבר, לאחר שהכריז פעמים איך־מספר על פרישה מוחלטת, כשגופו עו־דנו גמיש כתמיד וחוש הזימון שלו מושלם. למרות הברלי הסגנון במחולות השניים — היא קלאסי והוא ג'אז — מהווים הם זוג מושלם, אם לא מבחינת הגיל, לפחות מבחינת סכנית.

מי הלשין?

„אתה נער... אתה אהב את אמך... היא מרשה לך להכנס לחדרה, לשים את אצבעותיך בשערה השופע... חלוסות שנים... אתה גי־בור המחותרת ההולנדית... אתה הורג גרמנים כמו זבובים... יום אחד אתה נוסע הביתה לכפרך... אתה מביא לאמך מתנת יום־הולדת... כובע... אתה מוצא אותה גוזות שערך... בני הכפר, ההולנדים שלך, גלחו את ראשה משום שלדבריהם שיתפה פעולה עם האויב... אתה מתמלא כעס, רגש נקמה... אתה הופך לבוגד!“

כך מסביר קלארק גייבל לויקטור מייצור את דבר גנידתו, בסרט הנקרא, בצדק בגידה ואשר צולם ברובו על רקע תעלות הולנד. קלארק גייבל הוא קצין־מודיעין הולנדי חפשי בכיר, הנתפס על ידי הנאצים, משתחרר הודות לפרטיוזאן נועז ויקטור מייצור. אחר פוגש גייבל את לאנה טרנו, גם היא הולנדית, המתגוררת בלונדון, לאחר שחיה חי הוללות עם גרמנים — בארצה. עתה היא נשלחת, למרות עברה המפוסק, להולנד לעבוד במחיצתו של מייצור.

מהרהר בכובד ראש. נוסף לרקע ה־מטוקפק של שני אלה, גם גייבל אינו נקי מחשד, מאחר שהסרט מראה אותו מהרהר בכובד ראש בהצעה של איש מודיעין נאצי לרגל בשביל הגרמנים.

אבל הכל מסתיים לפי הצדק והיושר: מייצור מת בירייה, גייבל וטרנר מתחבקים.

קארון כ־אבא ארך הרגליים

מזג אויר לאהבה

בעוד ברקע מאבדים חמשת אלפים צנחנים את חייהם הצעירים. מלחמה היא מלחמה ונשיקה היא סוף הסרט.

בקרו

העלם והקדשה

לאחר שנתנו לה תפקיד של משתפת פעו־